

Светски медији су пренели драматичне слике са улица Атине, где су се опште демонстрације грчког народа претвориле у жесток сукоб између полиције и једног дела демонстраната. Летеле су каменице, молотовљеви коктели, гореле су банке... Трагичан исход – троје мртвих у "Марфин банци", велики број повређених и полупан град. Колевка демократије, која је ових дана проглашена колевком банкрота, вапи за помоћи остатка европске породице и пружа руке према "спаситељима" из ММФ-а. Многе европске државе, међу којима је предњачила Немачка, пуно су се "фемкале" да помогну презадуженим Грцима. Сви су били кивни због ових "античких трошација", који су вешто прикривали своје финансијско стање од своје фамилије. На крају помоћ је коначно одобрена у виду новог кредита, али је будућност Грчке још увек прилично несигурна, поготово зато што данима влада општи хаос и потпуна блокада целе земље.

Будући да сматрам да је у глобалном свету, у коме се све заснива на новцу и интересу, економија број један тема - покушао сам да што више сазнам о овом догађају. Не само због традиционалних симпатија према "православној браћи" него и због чињенице да се овакав сценарио врло лако може поновити и код нас. У српским медијима сам могао да прочитам само добро опране вести, пропуштене кроз неколико филтера, које су врло сличне онима које презентира већина светских мејнстрим медија. Велика јавна потрошња, превелики издаци за пензије и плате, лоше пословно окружење и све тако у круг. Познавајући ставове наших економских експерата и новинара, обратио сам се Интернету као последњем уточишту нас самопроглашених отпадника. Постоје неки заиста независни светски економисти, чији рад већ дуже време пратим и којима сам захвалан што у "демократској" Србији нисам остао слеп крај очију, бар што се тиче неких кључних догађаја, као што је Светска економска криза. Тамо је прича била доста другачија од оне коју пројектују многи јастребови слободног тржишта. По ономе што сам успео да ишчепкам на нету, дужничка криза није само настала изнутра, већ је неодговорна Грчка власт имала и веома моћне спољне сараднике. На списку саучесника се налазе велике америчке инвестиционе банке "Goldman Sachs" и "JP Morgan", хец фондови удружених инвеститора (међу којима се помиње и име нама добро познатог Џорџа Сороса), као и "Дојч" банка. Уз скромно познавање банкарских операција, а поготово модерних финансијских шпекулација, успео сам да донекле сложим коцкице. Као прво, "Goldman Sachs", који је тесно сарађивао са ранијом Грчком владом, почетком две хиљадитих јој је помогао да лажира статистичке извештаје који су презентирани ЕУ, како би Грчка била примљена у Еврозону. Као друго, поменуте банке и хец фондови су почели да тргују са CDS -овима (Credit Default Swaps) – кредитним дериватима, који би се у нашем преводу могли назвати осигурањем од невраћеног зајма.

Пошто нисам економиста по струци, унапред се извињавам читаоцима ако будем

непрецизан у свом излагању и молим да ме свако ко зна нешто више о томе исправи и допуни. До скоро нисам ни сањао да ће се моје поље интересовања проширити на банкарство, али сам учећи о глобалној кризи, упао у један свет потпуног хаоса, где влада неутољива глад и похлепа за што већим профитом, што је потпуно променило неке моје погледе на свет. Сад би ми било драже да сам пребацио канал на "Фарму" или "Великог брата" и утонуо у Матрикс нормалног и спокојног потрошача.

Елем, ти CDS -ови су нешто што је постало омиљена играчка највећих светски финансијских шпекуланата у последњих пет година. Механизам функционише отприлике овако. Ако један нпр. пензиони фонд жели да инвестира у неко предузеће, он је ограничен кредитним рејтингом које то предузеће ужива. Кредитни рејтинг додељују приватне проценитељске куће као што је нпр. "Standard and Poor's", "Moody's", и "Fitch Ratings". Ако предузеће нема потребан рејтинг, пензиони фонд не би могао да му позајми новац. У том случају у помоћ прискаче нека банка или осигуравајуће друштво, које издају пензионом фонду CDS (обвезницу невраћеног зајма), као покриће за предузеће коме се новац позајмљује. Ови издавачи се обавезују да ће у случају банкрота тог предузећа вратити пензионом фонду целокупни дуг. Оно што је у оваквом послу врло ризично је чињеница да издавач CDS-а није обавезан да за такву операцију издвоји суму новца једнаку датом зајму, као евентуално покриће у случају пропасти предузећа за које гарантује. Закон чак не ограничава ни издавача CDS-а у броју оваквих операција, тако да он фактички може гарантовати за неограничен број клијената без једног долара издвојеног за покриће. Једини гарант целом послу је што приватни проценитељ, типа "Standard and Poor's", "Moody's", и "Fitch Ratings", на основу наручене анализе, тврди да се издавач CDS-а високо котира и то му даје оправдање за све хазардерске послове. Овако настаје једно врло опасно струјно коло, у коме је довољно да само једно предузеће банкрутира, па да изазове ланчану реакцију. У целој овој лудости, појављује се гомила шпекуланата који само откупљују CDS -ове, без намере да инвестирају у неко предузеће и једноставно чекају да то предузеће пропадне, па да покупе кајмак. Тако се развило читаво једно тржиште ових кредитних деривата, где банке и хец фондови једни другима заправо продају опкладе да ће неко предузеће отићи на добош. Овакав начин пословања економисти су крстили као "казино капитализам", који је настао на Волл стрету и један је од разлога настанка глобалне кризе. У САД-у се због оваквих малверзација "Goldman Sachs" и још неке банке налазе под истрагом Сената, али је у питању само фарса, јер Wall street има огроман утицај на Вашингтон и Барака Обаму, кога су и довели на власт.

У случају Грчке, господа банкари су се играли са судбином целе једне земље. Како су се шириле све горе и горе вести из Атине, тако су расли њихови профити од шпекулација са CDS-овима. Извитоперени мозгови су се кладили да ће пропасти цела држава, на исти начин као што би неко одиграо "сигурицу" у спортској кладионици. Зато су помогли Грчкој влади да сакрије финансијске податке и чекали прави тренутак да прогласе ванредно стање преко својих медија! Врло је интересантно што су процену кредитног

рејтинга Грчке, као Португалије, вршиле управо горе поменуте проценитељске куће "Standard and Poor's" и "Моодус", које су објавиле да је Грчка у потпуном чабру (рејтинг BB+ или "junk status"), што само доводи у сумњу објективност ове процене. Чињеница је и да "казино капиталистима" одговара хаос на улицама Атине и општа блокада грчке привреде, јер то само подиже вредност опкладе. Неки политички аналитичари чак тврде да је ово био врло смишљен план, да се преко Грчке заправо нападне евро, како би се ослабио зарад све слабијег долара. Финансијска олигархија са Wall streeta би тако једним ударцем убила две муве, тј. срушила би евро и остварила баснословне профите. Да ли је то тачно и који су све разлози такве операције – то може бити тема неке друге расправе.

Чак сам и на BBC одгледао један кратак петоминутни прилог о опасности од шпекулација са CDS-овима, које су британски коментатори назвали темпираном бомбом. Главна опасност је у томе што ове малверзације нису законом забрањене, а јавност и политичари у свету немају довољно информација и знања да доскоче банкарским лисицама, или се просто налазе на њиховом платном списку. На сајту Б92 је у бизнис рубрици објављена слабо пропраћена вест под насловом "Грчку шпекуланти терају у банкрот", у којој су пренета писања појединих немачких медија: "Основни разлог (кризе) против кога се хитно мора кренути у борбу јесу шпекулације на финансијским тржиштима против Грчке. То је потпуно ирационално. Грчка није банкротирала, него су је финансијски могли – хец фондови, велике банке и финансијски моћници – такозваним осигурањима од невраћања кредита (Credit Default Swaps) циљано отерали у банкротство. Пакетом помоћи зато би истовремено требало потпуно забранити ту врсту осигурања. Медјутим, у наставку тог истог дана, у пуно гледанијој емисији на Б92 "Стање нације", тема емисије је управо била грчка криза, а гости су били врло утицајни српски економисти. Током целе емисије ни гости ни водитељка се нису осврнули на ову верзију приче, већ су наставили теорију о неефикасној и расипничкој држави.

Оно што мене као лаика и забринутог, самообавештеног грађанина интересује, је зашто нико од наших политичара, економиста, експерата, стручњака, гуруа, просветитеља, новинара, бораца за људска права и права животиња, не говори ништа о овој верзији приче? Нама су и СЕКУ представили као да је то нешто што је пало с неба, па сад чекамо ону сову са лименке "Гуаране" да дође и спаси целу ствар! Питајте било ког пролазника на улици шта зна да каже о настанку глобалне кризе. Не би то, вероватно, знало ни пола наших врлих интелектуалаца, који иначе увек имају спреман одговор на свако питање. Форa је у томе, што они који су упућени у целу причу, намерно држе народ у мраку, како би све своје комбинације, преваре и неуспехе могли да свале на светску кризу. Ћути се вероватно и због гомиле донација које су појединци годинама добијали од Сороша и екипе, да овде имплементирају слободно друштво, са још слободнијим тржиштем. Интересантно је да се у нашим медијима није пуно причало ни о истом сценарију који се пре Грчке десио на Исланду. Ћути се и због умешаности ММФ-а у све ове мутне радње "светске финансијске мафије". И на Исланду, као и у Грчкој, ММФ се појављује као нека

врста изнуђивача, који је ту да изврши притисак да се врате дугови, које су направиле марионетске владе у спрези са банкарским картелима. Дугови се наравно преваљују на плећа обичног народа, кроз порезе и кресање пензија и зарада, а народ нема појма шта се дешава.

Како да се о томе дискутује у Србији, кад ми играмо како ММФ свира, да би нам у просјачку кутију убацили још мало свежег кредита. Вероватно је незгодно признати, да и у "савршеним" системима какви постоје у ЕУ и САД постоји криминал и корупција, само на МНОГО вишем нивоу. Тамо криминалци нису купоглаве њушке са дебелим вратовима и ружним ципелама, већ изблазирани, накварцовани јапијевци пуњени ботоксом, који не краду на асфалту, него се коцкају са судбинама читавих народа! Непријатно је признати да су ЕУ и ММФ у стању да све то заташкају и рађе заложу милионе невиних људи, него да спрече нешто што се без претеривање може назвати "финансијским тероризмом", од кога нико на свету није безбедан. Оно што ми вечерас неће дати да заспим је помисао да се можда у овом тренутку, или већ сутра, може десити да се неки болесници кладе да ће Србија потпуно отићи у канал!

Колико сам упућен и ми узимамо кредите као блесави, трошимо и увозимо, а ништа не производимо нити извозимо. Другим речима, савршен смо плен за банкарску мафију. Још кад на све додамо пословичну поткупљивост и незнање наших власти, шансе за банкрот постају још веће. Уместо тога нам сваки дан излазе са изјавама како криза пролази, како имамо одличне статистике и сви нас у свету због тога хвале. Уместо да смо будни, они нам кажу да мирно спавамо! Ко каже да статистике наше владе нису исте као и оне Грчке? Ко? Медији који ћуте? Економисти који се праве луди? Политичари? Сумњам да наша полиција, БИА, ВБА, и остали који би требало да штите ову земљу од свих спољних напада, имају школован кадар да се избори са овако компликованим акцијама светских мастермајндова. Оперативне методе наших безбедњака се углавном своде на праћење, прислушкивање, цинкарење, уцењивање итд, а ове софистициране берзанске операције су за њих потпуни СФ. Па сетите се Мркоњића и још неких министара (ало министара!) који нису умели ни да укључе компјутер!!!! Највише од свега бих волео да грешим и да сам беспотребно параноичан. Међутим, оно што ми даје разлог да будем сумњичав је овај зид ћутања. Само да се не сруши на наше главе! Одрастао сам у једној пропасти и хиперинфлацији, не бих да живим у другој. Нека ме неко врати у Матрикс!